

दानिएलको पुस्तक - एक सय सन्ताउन्न

अमेरिकी राजनीतिलाई आकार दिनमा धार्मिक आन्दोलनहरूको भूमिका: प्याट रोबर्टसनदेखि क्रिश्चियन कोअलिशनसम्म

Jeff Pippenger

2024-03-20

हामीले अधिल्लो लेख निम्न अनुच्छेदद्वारा समाप्त गरेका थियौं:

“आध्यात्मवादद्वारा प्रकट गरिने चमत्कार-कार्य गर्ने शक्तिले मानिसहरूको भन्दा परमेश्वरको आज्ञापालन गर्न छनोट गर्नेहरूका विरुद्ध आफ्नो प्रभाव प्रयोग गर्नेछ। आत्माहरूबाट आएका सन्देशहरूले घोषणा गर्नेछन् कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई आइतबारलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई तिनीहरूको भूलबारे विश्वस्त तुल्याउन पठाउनुभएको छ, र यो पुष्टि गर्नेछन् कि देशका कानूनहरूलाई परमेश्वरको व्यवस्थाजस्तै पालन गर्नुपर्छ। तिनीहरूले संसारमा रहेको महान् दुष्टताप्रति विलाप गर्नेछन् र नैतिकताको पतित अवस्थाको कारण आइतबारको अपवित्रीकरण हो भन्ने धार्मिक शिक्षकहरूको साक्षीलाई समर्थन गर्नेछन्। तिनीहरूको साक्षी स्वीकार गर्न इन्कार गर्ने सबैका विरुद्ध भड्काइने आक्रोश महान् हुनेछ।” The Great Controversy, 589, 590.

“नैतिकताको पतित अवस्था आइतबारको अपवित्रीकरणका कारण भएको हो” भन्ने “धार्मिक शिक्षकहरूको साक्षी” संयुक्त राज्य अमेरिकामा सूर्य-उपासनाको प्रवर्तनतर्फ लैजाने इतिहासको एक मार्गचिह्न हो। अमेरिकी टेलिभ्याजजेलिस्ट तथा क्रिश्चियन ब्रॉडकास्टिङ नेटवर्क (CBN) र क्रिश्चियन कोएलिसनका संस्थापक प्याट रोबर्टसन १९८८ मा रिपब्लिकन प्रारम्भिक निर्वाचनहरूमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको राष्ट्रपति पदका लागि उम्मेदवार बने। रोबर्टसनको अभियान रूढिवादी ख्रीष्टियन मतदाताहरूलाई परिचालित गर्न र उनका सुसमाचारवादी विश्वासहरूसँग अनुरूप सामाजिक तथा नैतिक विषयहरूको पक्षसमर्थन गर्न केन्द्रित थियो। अन्तको समयमा, अर्थात् १९८९ मा, आठ अन्तिम राष्ट्रपतिमध्ये पहिलोको इतिहासमा, क्रिश्चियन कोएलिसनका नेता तथा संस्थापक राष्ट्रपति पदका लागि उम्मेदवार बने। रेगनको राष्ट्रपतीय इतिहासले अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपतिको इतिहासको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ।

परमेश्वरका न्यायहरू अब त्यस्तो परिस्थितिको निर्माण गर्ने लागेका छन्, जसले The Great Controversy को अधिल्लो अंशलाई पूरा गर्छ, र जुन Christian Coalition को कार्यसँग समानान्तर छ। Christian Coalition नैतिक तथा सामाजिक समस्याहरूलाई सम्बोधन गर्न उत्पन्न भयो, जसलाई Sister White ले शासनको लगाम सम्हाल्नेहरूद्वारा समाधान गर्न नसकिने भनी पहिचान गर्नुहुन्छ। Reagan को इतिहासमा Christian Coalition ले अति निकट भविष्यमा हुने यस्तै प्रकारको एउटा आन्दोलनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। भविष्यसूचक दृष्टिले Christian Coalition लाई 1880 र 1890 को दशकहरूमा Blair Bills सँग सम्बन्धित आइतवार कानून संकटको समयमा भएको National Reform Movement द्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो। National Reform Movement सन् 1888 मा गठन गरिएको थियो, र Sister White ले आफ्ना लेखनहरूमा त्यस आन्दोलनलाई विशेष रूपमा सम्बोधन गर्नुभएको थियो।

“परमेश्वरका जनहरूलाई एउटा महान् संकट पर्खिरहेको छ। संसारलाई पनि एउटा संकट पर्खिरहेको छ। सबै युगहरूमध्येको सबैभन्दा गम्भीर संघर्ष अब हाम्रै सामुन्ने छ। चालीस वर्षभन्दा बढी समयदेखि हामीले भविष्यवाणीको वचनको अधिकारमा आसन्न भनी घोषणा गर्दै आएका घटनाहरू अब हाम्रा आँखाअगाडि भइरहेका छन्। अन्तःकरणको स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्ने संविधान-संशोधनको प्रश्न राष्ट्रका विधिनिर्माताहरूको समक्ष पहिले नै प्रस्तुत गरिसकिएको छ। आइतबारको पालनालाई बाध्यकारी बनाउने प्रश्न राष्ट्रिय चासो र महत्त्वको विषय बनेको छ। यस आन्दोलनको परिणाम के हुनेछ भन्ने कुरा हामी राम्ररी जान्दछौं। तर के हामी त्यसको सामना गर्न तयार छौं? के परमेश्वरले हाम्रो जिम्मामा सुम्पनुभएको, मानिसहरूलाई उनीहरूका सामु रहेको खतराको चेतावनी दिने कर्तव्य हामीले विश्वासयोग्यतापूर्वक पूरा गरेका छौं?”

“आइतबार पालनको प्रवर्तनका निम्ति चलिरहेको यस आन्दोलनमा संलग्न भएकाहरूमध्ये पनि धेरै जना यस्ता छन्, जो यस कार्यको परिणामबारे अन्धा बनिएका छन्। तिनीहरूले यो देखेनन् कि तिनीहरू प्रत्यक्ष रूपमा धार्मिक स्वतन्त्रतामाथि प्रहार गरिरहेका छन्। धेरै जना यस्ता छन्, जसले बाइबलको सब्बाथका दाबीहरू र जुन झूटा आधारमाथि आइतबार संस्थान अडिएको छ, त्यसलाई कहिल्यै बुझेका छैनन्। धार्मिक विधिनिर्माणको पक्षमा हुने कुनै पनि आन्दोलन वास्तवमा पोपतन्त्रप्रति गरिएको एक प्रकारको समर्पण हो, जसले यति धेरै युगहरूदेखि विवेकको स्वतन्त्रताको विरुद्ध निरन्तर युद्ध गर्दै आएको छ। आइतबार पालनले तथाकथित मसीही संस्थाको रूपमा आफ्नो अस्तित्व “अधर्मको रहस्य”प्रति ऋणी छ; र यसको प्रवर्तन रोमीमतका ती सिद्धान्तहरूको व्यवहारिक मान्यता हुनेछ, जो त्यसका मूल आधारशिलानै हुन्। जब हाम्रो राष्ट्रले आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था लागू गरेर आफ्नो शासनका सिद्धान्तहरूलाई यसरी त्याग्नेछ, तब प्रोटेस्टेन्टवादले यस कार्यमा पोपतन्त्रसँग हातेमालो गर्नेछ; यो भनेको लामो समयदेखि फेरि सक्रिय निरङ्कुशतामा उफ्रेर पस्ने अवसरको आतुरतापूर्वक प्रतीक्षा गर्दै आएको अत्याचारलाई जीवन दिनु बाहेक अरु केही हुनेछैन।”

“राष्ट्रिय सुधार आन्दोलनले, धार्मिक विधानको शक्ति प्रयोग गर्दै, जब पूर्ण रूपमा विकसित हुनेछ, तब बितेका युगहरूमा प्रबल रहेका उही असहिष्णुता र अत्याचार प्रकट गर्नेछ। त्यसबेला मानवीय परिषद्हरूले दैवी अधिकारहरू आफ्नै अधीनमा लिएका थिए, र आफ्नो निरंकुश शक्तिद्वारा अन्तरात्माको स्वतन्त्रतालाई कुल्चेका थिए; अनि तिनका आदेशहरूको विरोध गर्नेहरूमाथि कारावास, निर्वासन र मृत्यु आइपरे। यदि पोपवाद वा त्यसका सिद्धान्तहरू फेरि विधानद्वारा सत्तामा स्थापित गरिए भने, जनप्रिय भ्रमहरूलाई मान दिँदै अन्तरात्मा र सत्यको बलिदान गर्न इन्कार गर्नेहरूका विरुद्ध सतावटको आगो फेरि प्रज्वलित गरिनेछ। यो अनिष्ट यथार्थमा परिणत हुनै लागेको छ।”

“जब परमेश्वरले हाम्रो सामु रहेका खतराहरू देखाउने ज्योति हामीलाई दिनुभएको छ, तब यदि हामीले त्यो मानिसहरूका सामु ल्याउन आफ्ना शक्तिभित्रको हरेक प्रयत्न नगरी उपेक्षा गर्यौं भने, हामी उहाँको दृष्टिमा कसरी निर्दोष ठहरिन सक्छौं? के हामी तिनीहरूलाई यस अत्यन्त गम्भीर विषयको सामना चेतावनीविहीन अवस्थामा गर्न छोडेर सन्तुष्ट रहन सक्छौं?”

हाम्रो सामु निरन्तर संघर्षको एक सम्भावना उभिएको छ—परमेश्वरको व्यवस्थाको पक्षमा उभिन, जसलाई मानिसहरूका व्यवस्थाहरूले निष्प्रभावी बनाएका छन्, कैद, सम्पत्ति-हानि, र यहाँसम्म कि जीवनकै जोखिम समेत मोल्नुपर्ने हुन सक्छ। यस्तो परिस्थितिमा सांसारिक नीति-चातुर्यले शान्ति र मेलमिलापका निम्ति देशका व्यवस्थाहरूलाई बाह्य रूपमा मान्यता दिन आग्रह गर्नेछ। अनि कतिपयले त धर्मशास्त्रकै आधारमा यस्तो मार्ग अवलम्बन गर्न आग्रह गर्नेछन्: ‘हरेक प्राणी उच्च अधिकारीहरूको अधीनमा रहो.... जो सत्ताहरू छन्, तिनीहरू परमेश्वरद्वारा नियुक्त भएका हुन्।’

“तर विगत युगहरूमा परमेश्वरका सेवकहरूको आचरण कस्तो थियो? जब चेलाहरूले ख्रीष्ट र उहाँको कूसीकरण भएको सुसमाचार उहाँको पुनरुत्थानपछि प्रचार गरे, तब अधिकारीहरूले तिनीहरूलाई अबदेखि येशूको नाउँमा बोल्न वा शिक्षा नदिन आदेश दिए। ‘तर पत्रुस र यूहन्नाले तिनीहरूलाई जवाफ दिँदै भने, परमेश्वरको दृष्टिमा परमेश्वरको भन्दा तिमीहरूको कुरा बढी मान्नु उचित हो कि होइन, तिमीहरूले नै न्याय गर। किनकि हामीले देखेका र सुनेका कुराहरू नबोली रहन सक्दैनौं।’ तिनीहरूले ख्रीष्टद्वारा हुने मुक्तिको सुसमाचार प्रचार गर्न निरन्तरता दिए, र परमेश्वरको सामर्थ्यले त्यस सन्देशको पक्षमा साक्षी दियो।” Testimonies, volume 5, 711-713.

परमेश्वरका न्यायहरू अब संयुक्त राज्य अमेरिकाभित्र सामाजिक, आर्थिक र धार्मिक क्षेत्रमा यस्तो वातावरण उत्पन्न गर्न लागिरेहेका छन्, जसले धार्मिक अगुवाहरूलाई सार्वजनिक नैतिकताको पुनरुत्थानका लागि आह्वान गर्न थाल्ने तर्क प्रदान गर्दछ, जसको प्रतिरूप 1880 र 1890 का दशकहरूमा देखाइएको थियो, र त्यसपछि फेरि 1989 मा अन्तको समयलाई चिन्हित गर्ने राष्ट्रपतिको इतिहासमा पनि। “परमेश्वरका जनताका लागि एउटा ठूलो संकट पर्खिरहेको छ। संसारका लागि पनि एउटा संकट पर्खिरहेको छ।” सिस्टर ह्याइटले दुई प्रश्न सोध्नुहुन्छ, “जब परमेश्वरले हामीलाई हाम्रो अघि रहेका खतराहरू देखाउने ज्योति दिनुभएको छ, तब यदि हामीले यसलाई मानिसहरूका सामु

ल्याउन आफ्नो सामर्थ्यमा भएका हरेक प्रयास गर्न उपेक्षा गर्छौं भने, हामी उहाँको दृष्टिमा कसरी निर्दोष ठहरिन सक्छौं? के हामी तिनीहरूलाई यो गम्भीर विषयबारे चेतावनी नदिई त्यसको सामना गर्न छोड्न सन्तुष्ट हुन सक्छौं?"

हाम्रा सामु रहेका खतराहरू देखाउने कस्तो ज्योति भएको छ, र यदि कुनै ज्योति नै भएको छैन भने, प्रेममय परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई चेतावनीको सन्देश प्रस्तुत नगरेकोमा कसरी उत्तरदायी ठहराउन सक्नुहुन्छ, यदि तिनीहरूले त्यो चेतावनीको सन्देश कहिल्यै सुनेकै थिएनन् भने? प्रिय पाठक, यी लेखहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको ज्योतिप्रति तपाईं उत्तरदायी ठहरिनुहुनेछ।

यी लेखहरूमा उल्लिखित डेमोब्र्याट अजिङ्गर-शक्तिको, रिपब्लिकन झूटा अगमवक्ता-शक्तिको, पापसीय शक्तिको, इस्लामको, लाओडिसियाली एडभेन्टिस्ट मण्डलीको, साथै प्रत्यक्ष इसाएलको विशेष लक्षणसम्बन्धी विवरणहरू सत्तासीन शक्तिहरूद्वारा घृणास्पद वचनका रूपमा लिइनेछन्; तर ती परमेश्वरको वचनबाट आएको सन्देश हुन्, जो "line upon line" को पद्धतिद्वारा स्थापित छ, र ती रेखाहरूले पुकार गरिरहेका छन् कि परमेश्वरका न्यायहरू अब अझ वृद्धि हुँदै आवृत्तिमा पनि तीव्रतासाथ बढ्दै जानेछन्।

अन्त्यकालको ठीक अघिको इतिहासमा, सन् १९८९ मा एकसाथ आएको क्रिश्चियन गठबन्धनको भविष्यवाणीगत रूपमा केवल १८८० को दशक र १८९० को दशकसँगको समानान्तरताभन्दा पनि अझ बढी महत्त्वपूर्ण अनुप्रयोग छ। हामीले भर्खरै सिस्टर ह्याइटबाट उद्धृत गरेको अंशमा, उनले आत्मावादलाई शैतानले संसारलाई आफ्नो बन्धनमा पार्ने दुई उपायहरूमध्ये एकको रूपमा पहिचान गर्छिन्, र त्यसपछि उसले गर्ने चमत्कारहरूको विषयमा केही शब्द खर्च गर्छिन्।

१९८८ को निर्वाचनपछि, अर्थात् क्रिश्चियन कोएलिसनको आगमनपश्चात्, अजिङ्गरको क्षेत्र, पशुको क्षेत्र, र झूटा अगमवक्ताको क्षेत्रमा शैतानी चमत्कारहरूको अत्यन्त प्रबल प्रकटीकरण भयो। यी घटनाहरूलाई ठीकरी रूपमा समरेखित गर्नु महत्त्वपूर्ण छ, किनकि तिनले संयुक्त राज्य अमेरिकामा छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थापछि ख्रीष्टको रूप धारण गर्ने शैतानको आगमनलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछन्।

क्याथोलिकतावादको क्षेत्रमा, १९९० को दशकमा संसारले तथाकथित कुँवारी मरियमका प्रकटताहरूलाई हेरिरह्यो, जससँग सन्तहरूका रगत बग्ने प्रतिमाहरूका चमत्कारहरू, आकाशमा देखिने प्रकटताका चमत्कारहरू, बादलविहीन आकाशबाट फूलका पातहरू वर्षिने घटनाहरू, तथा अन्य हास्यास्पद शैतानी चमत्कारहरू पनि संलग्न थिए। ती समयमा, यी घटनाहरूद्वारा सम्पन्न गरिएका भ्रमहरूमा तानिएर संसारभरिका हजारौं मानिसहरूले सामूहिक रूपमा तीर्थयात्राहरू गरे। तिनका बारेमा पुस्तकहरू लेखिए, पत्रकारहरूले अनुसन्धान गरे, Time र Newsweek जस्ता पत्रिकाहरूले आफ्ना मुखपृष्ठमा यी कुराहरू चित्रित गरे।

अजिङ्गरको राज्यमा भारतका हिन्दू मूर्तिहरूले मूर्तिको मुखमा राखिएका पेय-बलिका चम्चा वा गिलासहरू पिएर शैतानी चमत्कारहरू प्रकट गरे। भारतको एक सानो गाउँबाट सुरु भएको यो घटना मिस्रका भ्यागुताहरूझैँ सम्पूर्ण देशभरि फैलियो। बीबीसी टेलिभिजन समाचारले यस घटनाबारे टिप्पणी प्रसारण गर्‍यो, र अन्त्यतिर टेलिभिजनमा रहेका बीबीसी संवाददाताले यस प्रश्न उठाए, "यदि हामी भोलि लन्डन म्युजियममा गएर हिन्दू मूर्तिमध्ये एउटालाई एक गिलास दूध चढायौं भने के होला भनेर म सोच्दछु?" भोलिपल्टको साँझको समाचारमा त्यही संवाददाता लन्डन म्युजियममा देखाइयो, र क्यामेराहरू चलिरहँदा उनले त्यस ठूलो हिन्दू मूर्तिलाई एक गिलास दूध चढाए। गिलास मूर्तिको ओठमा छोइनेबित्तिकै दूध तुरुन्तै मूर्तिभित्र तानियो।

अमेरिकी इन्डियन भविष्यवाणीहरूको आत्मावादभित्र, "मिराकल" भनेर चिनिने सेतो भैंसीको जन्म २० अगस्त १९९४ मा विस्कन्सिनको जेन्सभिल नजिक डेव र भ्यालेरी हाइडरको फार्ममा भयो। मिराकल सेतो रौंसहित जन्मिएकी थिइन्, र उनको जन्मलाई केही मानिसहरूले नेटिभ अमेरिकन भविष्यवाणीको एक परिपूर्तिको रूपमा माने। विभिन्न नेटिभ अमेरिकन परम्पराहरूमा, सेतो भैंसीको जन्मलाई एक पवित्र र अत्यन्त महत्त्वपूर्ण घटनाको रूपमा हेरिन्छ, जसले एकता, शान्ति, र आत्मिक नवीकरणको प्रतीक जनाउँछ। मिराकलले व्यापक ध्यान आकर्षित गरिन् र धेरै

मानिसहरूका लागि आशा र आत्मिक महत्त्वको प्रतीक बनिन्। सेतो भैंसीसम्बन्धी उक्त भविष्यवाणीको स्रोत प्राचीनकालसम्म पुऱ्याइन्छ, र यो नेटिभ अमेरिकनहरूको आत्मावादी धर्मको सबैभन्दा पवित्र अवशेषसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छ, किनकि सेतो भैंसीको प्रारम्भिक कथामै “पीस पाइप” संस्कृतिमा परिचित गराइएको थियो।

१९९४ मा, धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादका झूटा अगमवक्ताको क्षेत्रमा, ‘होली लाफ्टर’ आन्दोलन, जसलाई ‘टोरन्टो ब्लेसिड’ भनेर पनि चिनिन्छ, क्यानडाको अन्टारियो प्रान्तको टोरन्टोस्थित टोरन्टो एयरपोर्ट भाइनयार्ड चर्चमा (अहिले ‘क्याच द फायर टोरन्टो’ भनेर चिनिन्छ) जनवरी १९९४ मा आरम्भ भयो। यो पास्टर जोन र क्यारोल आर्नटद्वारा सञ्चालन गरिएका पुनर्जागरण सभाहरूको एक शृङ्खलाका क्रममा थियो, जहाँ अनियन्त्रित हाँसोको घटना, साथै काम्ने, रुने, र लड्ने, वा जनावरहरूको नक्कल गर्ने र जनावरका आवाज निकाल्ने जस्ता अन्य प्रकटीकरणहरूसहित (जसलाई प्रायः “आत्मामा मारिनु” वा “प्रभुमा मातिनु” भनेर उल्लेख गरिन्छ), मण्डलीका सदस्यहरूबीच देखा पर्न थाले।

हाँसो र अन्य अभिव्यक्तिहरूलाई सहभागीहरूले पवित्र आत्माको उपस्थिति र कार्यसँग सम्बन्धित ठहराए, जसका परिणामस्वरूप यस घटनालाई वर्णन गर्न “होली लाफ्टर” भन्ने पद प्रयोग हुन थाल्यो। टोरन्टो एयरपोर्ट भाइनयार्ड चर्चका पुनर्जागरण सभाहरूले संसारभरिबाट ध्यान र आगन्तुकहरू आकर्षित गरे, जसका कारण यो आन्दोलन अन्य चर्चहरू र समुदायहरूमा फैलियो। संसारभरिबाट मानिसहरू त्यस हाँसोको अनुभव गर्न आए, र जब तिनीहरू आफ्ना गृह-चर्चहरूमा फर्किए, तब ती चर्चहरूमा पनि प्रायः उस्तै दुष्टात्मिक अभिव्यक्तिहरू प्रकट हुन थाले।

प्याट रोबर्टसनले १९६० मा क्रिश्चियन ब्रोडकास्टिङ नेटवर्क (CBN) को स्थापना गरे। CBN ख्रीष्टिय कार्यक्रमसमर्पित प्रारम्भिक टेलिभिजन सञ्जालहरूमध्ये एक थियो, र यसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा ख्रीष्टिय प्रसारण उद्योगको वृद्धिमा महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्‍यो। वर्षौंको क्रममा, CBN ले टेलिभिजन, रेडियो, र डिजिटल मिडियामार्फत आफ्नो पहुँच र प्रभाव विस्तार गर्दै विश्वका सबैभन्दा ठूला ख्रीष्टिय मिडिया संस्थाहरूमध्ये एकको रूप लिएको छ।

सन् १९८८ मा उनले क्रिश्चियन कोअलिसनको स्थापना गरे र संयुक्त राज्य अमेरिकाको राष्ट्रपतिका लागि उम्मेदवारी दिए। उनका विश्वासहरूको मूल राष्ट्रिय सुधार आन्दोलन र लर्ड्स डे एलायन्ससम्म पुग्यो। ती दुवै संस्थाहरू सन् १८८८ मा आरम्भ भएका थिए, र तिनले मादक पदार्थ निषेध, महिलाहरूको मताधिकार, तथा विश्राम र आराधनाको दिनका रूपमा सब्बाथ (आइतबार) को पालनासमेत ख्रीष्टियन सिद्धान्तहरूमा आधारित विभिन्न सामाजिक सुधारहरूको समर्थन गरेका थिए। यो आन्दोलन सुसमाचारवादी प्रोटेस्टेन्टवादबाट प्रभावित थियो र बाइबलीय सिद्धान्तहरूद्वारा निर्देशित “ख्रीष्टियन राष्ट्र” स्थापना गर्न खोज्थ्यो। रोबर्टसनले राष्ट्रिय सुधार आन्दोलन र लर्ड्स डे एलायन्स दुवैले प्रतिपादन गरेका उही सिद्धान्तहरूको प्रतिनिधित्व गरे। त्यसकारण उनले रीजेन्ट विश्वविद्यालयको पनि स्थापना गरे।

प्याट रोबर्टसनले १९७७ मा रेजेन्ट विश्वविद्यालय स्थापना गरे, त्यस क्याथोलिक सिद्धान्तसँग सहमति जनाउँदै, जसको विलियम मिलरले यति साहसपूर्वक विरोध गरेका थिए। क्याथोलिकवाद र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले शैतानी बाइबलीय व्याख्यापद्धति प्रयोग गर्छन्, जसले अन्य अशुद्ध फलहरूमध्ये यो विश्वास उत्पन्न गर्छ कि येशू वास्तवमा फर्कनुअघि नै एक हजार वर्षको शान्ति हुनेछ। रोबर्टसन विश्वास गर्छन् कि उनको विश्वविद्यालयले पुरुष र स्त्रीहरूलाई त्यस्ता व्यक्तिहरूका रूपमा प्रशिक्षण दिन्छ, जसले बाइबलीय सहस्राब्दीको अवधिमा ख्रीष्टको एक हजार-वर्षीय शासन सञ्चालन गर्नेछन्। “रेजेन्ट” भन्ने पदको अर्थ यस्तो व्यक्ति हो, जसले देशबाहिर रहेका कुनै शासक वा सम्राटका प्रतिनिधि वा उपशासकका रूपमा कार्य गर्छ।

सन् १९८९ मा अन्त्यको समय आउनुभन्दा पहिले, कम्तीमा सन् १९६० देखि नै, सन् १८८८ मा आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था लागू गराउन दबाब दिइरहेका संस्थाहरूका आधुनिक समकक्षहरू इतिहासमा देखा परे। सन् १९८९ पछि, शैतानी प्रकटिहरूले अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ताको धार्मिक क्षेत्रका ती सबै तीन तत्त्वलाई हल्लाइदिए। येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई अर्को कुराको आरम्भसँग पहिचान गर्नुहुन्छ, र दानिएल अध्याय ११ को चालिसौं पदमा उल्लिखित सन् १९८९, “अन्त्यको समय”, ले एउटा भविष्यसूचक अवधिको आरम्भ गर्दछ, जुन चालिस-एकौं पदमा उल्लिखित चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्म पुगेर अन्त्य हुन्छ। जब त्यो आइतबारको व्यवस्था आउँछ,

शैतानले ख्रीष्टको “प्रतिरूप धारण” गरेको जस्तो देखापर्छ, र चमत्कारहरू तथा रोगनिकाहरूसहित उसको छलको मुकुटमणि-जस्तो कार्य आरम्भ हुन्छ।

त्यो भविष्यसूचक अवधिको आरम्भबाट सुरु हुने इतिहासले एक धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट आन्दोलनको कार्यलाई पहिचान गराउँछ, जसले आइतबारको कानूनतर्फ डोर्‍याउँछ, जसको प्रतिरूप १९८९, अर्थात् त्यस अवधिको प्रारम्भ, द्वारा देखाइएको थियो। १९८९ मा, “फलामको पर्दा” को “पर्खाल” ढल्यो, र यस अवधिको अन्त्यमा “चर्च र राज्यको विभाजनको पर्खाल” ढल्यो। अवधिको आरम्भले अन्तिम आठ राष्ट्रपतिमध्ये पहिलो दुई राष्ट्रपतिहरूलाई चिन्हित गर्छ। आरम्भले सोभियत संघमा पोपसत्ताले आफ्नो शत्रु नास्तिकतामाथि विजय प्राप्त गरेको कुरा चिन्हित गर्छ, र अन्तिमले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पोपसत्ताले आफ्नो शत्रु प्रोटेस्टेन्टवादमाथि विजय प्राप्त गरेको कुरा चिन्हित गर्छ। आरम्भले ती आठ राष्ट्रपतिमध्ये पहिलो (एक रिपब्लिकन) ले बाइबलको भविष्यवाणीको ख्रीष्टविरोधीसँग हात मिलाएको कुरा पहिचान गराउँछ, र अन्त्यले ती आठ राष्ट्रपतिमध्ये अन्तिमले बाइबलको भविष्यवाणीको ख्रीष्टविरोधीसँग हात मिलाएको कुरा चिन्हित गर्छ। त्यो पहिलो राष्ट्रपतिलाई पर्खाल ढाल्न जिम्मेवार ठानिन्छ, र अन्तिमचाहिँ पर्खाल निर्माण गर्ने व्यक्ति हो।

१९६० मा, र १९८९ मा अन्तको समयसम्म, आधुनिक राष्ट्रिय सुधार आन्दोलन आरम्भ भयो। निर्वाचनपछि शैतानी चमत्कारहरू आरम्भ भए। आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि राष्ट्रिय सुधारवादीहरूको अन्तिम प्रकटीकरणले फेरि आफ्नो राजनीतिक शिर उठाउनेछ। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा शैतानको अद्भुत कार्यको समय आइपुगेको छ। आइतबारको व्यवस्थाभन्दा पहिले, अगमवाणीगत अपरिहार्यताअनुसार, यस्ता न्यायिक दण्डहरू आउनैपर्नेछ, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको राष्ट्रिय समृद्धि मात्र हटाउनेछैन, तर ती दण्डहरू अगमवाणीगत अपरिहार्यताअनुसार यति कठोर र भयावह हुनुपर्नेछ कि अन्तिम राष्ट्रिय सुधार आन्दोलनमा रहेका, क्रिश्चियन राष्ट्रवादीहरूलाई, ती दण्डहरूको कारण के हो भनी ठहर गर्ने तर्कको आधार तयार होस्—अर्थात् तिनीहरूले “प्रभुको दिन” भनी भन्ने कुराको अपवित्रीकरण गर्ने नागरिकहरू नै त्यसका कारण हुन्।

हामी यो अध्ययन अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“यदि हाम्रा मानिसहरू अहिलेसम्म जस्तो उदासीन मनोवृत्तिमा निरन्तर रहिरहे भने, परमेश्वरले तिनीहरू माथि आफ्नो आत्मा उण्ड्याउन सक्नुहुनेछैन। तिनीहरू उहाँसँग सहकार्य गर्न तयार छैनन्। तिनीहरू परिस्थितिप्रति जागरूक छैनन् र मडारिरहेको खतरालाई महसुस गर्दैनन्। तिनीहरूले अहिले, पहिले कहिल्यै नभएजस्तै, आफ्नो सतर्कता र एकताबद्ध कार्यको आवश्यकतालाई अनुभव गर्नुपर्छ। ”

“तेस्रो स्वर्गदूतको विशिष्ट कार्यलाई यसको महत्त्वअनुसार देखिएको छैन। परमेश्वरले अभिप्राय गर्नुभएको थियो कि उहाँका जनहरू आज उनीहरूले ओगटेको अवस्थाभन्दा धेरै अगाडि हुनुन्। तर अब, जब उनीहरू क्रियाशील हुन अघि बढ्ने समय आइपुगेको छ, उनीहरूले गर्नुपर्ने तयारी बाँकी छ। जब राष्ट्रिय सुधारवादीहरूले धार्मिक स्वतन्त्रतामाथि प्रतिबन्ध लगाउने उपायहरूको पक्षमा जोड दिन थाले, तब हाम्रा अगुवा पुरुषहरू अवस्थाप्रति सचेत हुनुपर्ने थियो र यी प्रयासहरूलाई निष्प्रभावी पार्न उनीहरूले earnestly परिश्रम गर्नुपर्ने थियो। यो परमेश्वरको व्यवस्थाअनुसार होइन कि प्रकाश हाम्रा जनहरूबाट लुकाइयोस्—त्यही अत्यन्त वर्तमान सत्य जुन यस समयका लागि उनीहरूलाई आवश्यक थियो। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश दिने हाम्रा सबै सेवकहरूले वास्तवमा त्यो सन्देश के कुराले गठन गर्छ भन्ने बुझ्दैनन्। राष्ट्रिय सुधार आन्दोलनलाई कतिपयले यति सानो महत्त्वको ठानेका छन् कि यसप्रति धेरै ध्यान दिन आवश्यक ठानेनन्, र यस्तो गर्दा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशभन्दा पृथक् प्रश्नहरूमा समय दिइरहेका हुनेछौं भन्ने समेत महसुस गरेका छन्। यस समयका लागि रहेको यही सन्देशलाई यसरी व्याख्या गरेकोमा प्रभुले हाम्रा दाजुभाइहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्।”

जनतालाई वर्तमान समयका खतराहरूका सम्बन्धमा जागृत गरिनु आवश्यक छ। पहरेदारहरू निद्रामा छन्। हामी वर्षौं पछाडि परेका छौं। मुख्य पहरेदारहरूले आफूमाथि ध्यान दिने अत्यावश्यकता अनुभूति गरून्, नत्र खतराहरू देख्नका लागि तिनीहरूलाई प्रदान गरिएका अवसरहरू तिनीहरूले गुमाउन सक्छन्।

“यदि हाम्रा सम्मेलनहरूका अगुवा पुरुषहरूले अहिले परमेश्वरले उनीहरूकहाँ पठाउनुभएको सन्देश स्वीकार गर्दैनन्, र कार्यका निम्ति पङ्क्तिबद्ध भई अधि बढ्दैनन् भने, मण्डलीहरूले ठूलो क्षति भोग्नेछन्। जब चौकीदारले तरवार आउँदै गरेको देखेर तुरहीलाई निश्चित ध्वनि दिन्छ, तब पङ्क्तिभरिका मानिसहरूले त्यो चेतावनीलाई प्रतिध्वनित गर्नेछन्, र सबैलाई सङ्घर्षका लागि तयार हुने अवसर हुनेछ। तर अत्यन्तै बारम्बार अगुवा व्यक्ति हिचकिचाउँदै उभिएको छ, मानौं यसो भनिरहेको हो: ‘हामी अत्यन्त हतार नगर्ौं। कतै भूल हुन सक्छ। झूटो सङ्केत नउठोस् भनेर हामी सावधान हुनुपर्छ।’ उसका तर्फबाट भएको यही हिचकिचाहट र अनिश्चितताले नै यसो कराइरहेको हुन्छ: “‘शान्ति र सुरक्षा।’ उत्तेजित नहोओ। नआत्तिऊ। यस धार्मिक संशोधनको प्रश्नलाई आवश्यकताभन्दा धेरै बढाइचढाइ गरिएको छ। यो सारा आन्दोलन आफैँ शान्त हुनेछ।” यसरी उसले वस्तुतः परमेश्वरबाट पठाइएको सन्देशलाई इन्कार गर्छ, र मण्डलीहरूलाई उद्बुद्ध पार्न अभिप्रेरित गरिएको चेतावनीले आफ्नो कार्य गर्न असफल हुन्छ। चौकीदारको तुरहीले कुनै निश्चित ध्वनि दिँदैन, र मानिसहरू युद्धका लागि तयार हुँदैनन्। चौकीदार सावधान रहोस्, नत्र उसको हिचकिचाहट र ढिलाइका कारण प्राणहरू नष्ट हुन छाडिनेछन्, र तिनीहरूको रगत उसको हातबाट मागिनेछ।”

“हामीले हाम्रो देशमा आइतबारको व्यवस्था लागू होस् भनी धेरै वर्षदेखि प्रतीक्षा गर्दै आएका छौं; र, अब जब यो आन्दोलन ठीक हाम्रो सामुन्ने आइपुगेको छ, हामी सोध्छौं: के यस विषयमा हाम्रा मानिसहरूले आफ्नो कर्तव्य पूरा गर्नेछन्? के हामी मानकलाई उच्च पार्न र आफ्ना धार्मिक अधिकार तथा विशेषाधिकारप्रति आदर राख्नेहरूलाई अग्रपङ्क्तिमा बोलाउन सहायता गर्न सक्दैनौं? त्यो समय छिट्टै नजिकिँदै छ जब मानिसको भन्दा परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न चुन्नेहरूलाई दमनको हात महसुस गराइनेछ। के तब उहाँका पवित्र आज्ञाहरू पैतालामुनि कुल्चिँदा हामी मौन बसेर परमेश्वरको अनादर गर्नेछौं?”

“प्रोटेस्टेन्ट संसारले आफ्नो मनोवृत्तिद्वारा रोमप्रति रियायतहरू गरिरहेको हुँदा, हामी यस अवस्थालाई बुझ्न र हाम्रो सामु रहेको संघर्षलाई यसको वास्तविक पक्षहरूमा हेर्न जागृत होऔं। अब पहरदारहरूले आफ्नो स्वर उठाऊन् र यस समयका लागि वर्तमान सत्यको सन्देश सुनाऊन्। हामी भविष्यसूचक इतिहासमा कहाँ उभिएका छौं, त्यो जनतालाई देखाऔं, र साँचो प्रोटेस्टेन्टवादको आत्मालाई जागृत गर्न खोजौं, ताकि लामो समयदेखि उपभोग गरिँदै आएका धार्मिक स्वतन्त्रताका विशेषाधिकारहरूको मूल्यबोध गराउँदै संसारलाई सचेत तुल्याउन सकियोस्।”

“अन्त निकट आएकाले परमेश्वरले हामीलाई जागा हुन आह्वान गर्नुहुन्छ। बित्दै गरेको प्रत्येक घडी स्वर्गीय दरबारहरूमा भइरहेको यस्तो क्रियाशीलताको घडी हो, जसले पृथ्वीमाथि रहेका एक जनसमुदायलाई ती महान् दृश्यहरूमा आफ्नो भाग निर्वाह गर्न तयार पारिरहेको छ, जुन चाँडै नै हाम्रा सामु उद्घाटित हुन लागेका छन्। यी बितिरहेका क्षणहरू, जो हामीलाई अत्यन्तै अल्पमूल्यका जस्ता देखिन्छन्, अनन्त सरोकारहरूले गहन भार बोकेका छन्। तिनैले आत्माहरूको भाग्यलाई अनन्त जीवन वा अनन्त मृत्युका लागि आकार दिइरहेका छन्। आज हामीले मानिसहरूका कानमा उच्चारण गर्ने वचनहरू, हामीले गरिरहेका कार्यहरू, हामीले बोकेर ल्याइरहेको सन्देशको आत्मा—यी जीवनका निम्ति जीवनको सुगन्ध वा मृत्युका निम्ति मृत्युको सुगन्ध हुनेछन्।”

“मेरा भाइहरू हो, के तिमीहरूले यो बुझ्दछौ कि तिमीहरूको आफ्नै मुक्ति, साथै अन्य आत्माहरूको भाग्य, हाम्रो सामुन्ने रहेको परीक्षाको लागि तिमीहरूले अहिले गर्ने तयारीमाथि निर्भर छ? के तिमीहरूसँग त्यो उत्कट उत्साह, त्यो भक्तिभाव र समर्पण छ, जसले तिमीहरूविरुद्ध विरोध खडा गरिँदा तिमीहरूलाई अडिग रहन सक्षम तुल्याउनेछ? यदि परमेश्वरले कहिल्यै ममार्फत बोल्नुभएको छ भने, त्यो समय आउनेछ जब तिमीहरूलाई सभाहरूका सामु ल्याइनेछ, र तिमीहरूले धारण गरेका सत्यका प्रत्येक पक्षको कठोर समीक्षा गरिनेछ। अहिले धेरैले व्यर्थमा बिताइरहेका समय परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको—निकट आइरहेको संकटको लागि तयारी गर्ने—आज्ञामा समर्पित गरिनु पर्दछ।” Testimonies, volume 5, 714-716.